

«МЫ ЗАЎСЁДЫ САМІ ПРЫМАЛІ РАШЭННІ,

Польшча здаўна спрабуе рэалізаваць амбіцыі лідарства ва Усходняй Еўропе. Але лідарства разумее не як адказнасць і магчымасць быць сувязным звяном у рэгіёне, а як супрацьборства з Расіяй, у тым ліку праз умяшанне ва ўнутраныя справы яе суседзяў. Дзейнічае безапеляцыйна і бесцерымонна.

Фінансавала і забяспечвала рэсурсамі радыкальную апазіцыю, гадамі стварала каардынацыйныя цэнтры нядарна праваленага мяцяжу. У надзеі на рэванш прытуліла ў сябе збеглых з Беларусі, фарміруе інфраструктуру для іх падтрымкі...

Але найбольшую асцярогу выклікае нават не гэта. Беспрэцэдэнтная мілітарызацыя дзяржавы, якая праводзіцца Варшавай, на рошчванне ваенных рэсурсаў, заплававанае двухразовае павелічэнне колькасці арміі — усё гэта наўрад ці ў мірных мэтах.

Пазіцыя Беларусі адназначная: такая эскалацыя ўздзейнічае на нашых граніцах недапушчальна...

Усё большую трывогу выклікае нарастанне напружанасці на паўднёвым напрамку. **Украіна становіцца прадметам закуліснага гандлю.** Украінцаў штурхаюць у палітыку канфлікту, ламаюць іх свядомасць, мэтанакіравана рыхтуюць да агрэсіі. Фарміруюць варажае стаўленне да брацкіх народаў, у тым ліку да беларусаў. Для Захаду важна ўтапіць у крыві расійска-ўкраінскае, наша славянскае брацтва.

Але мы — родныя славянскія народы, выхадцы з адзінай купелі хрышчэння. Нашы карані — з глыбіні стагоддзяў. Гэта трэба зберагчы, чаго б яно ні каштавала. Бо брацтва значна вышэйшае, чым надуманыя крыўды і местакковыя палітычныя амбіцыі. Нашы непарыўныя сувязі — аснова агульнай бяспекі і выжывання. **Мы вернем нашу Украіну ў лона нашага славянства. Мы гэта абавязкова зробім.**

«МЫ ХОЧАМ МІРНА ЖЫЦЬ І ПРАЦАВАЦЬ»

«У нашым грамадстве (не з падачы нашай улады і маёй падачы) бытуе пытанне нумар адзін: дык будзе вайна ці не? Мы сабраліся для таго, каб шчыра абмеркаваць праблемы нашай дзяржавы і сумленна і адкрыта адка-

1941-м. Тады людзі жылі прасцей, не было таго камфорту, у якім сёння жывём мы. І не дай бог вайна, то самае простае, што нам давядзецца зрабіць — павылазіць з гэтага камфорту і жыць у жудасных умовах, пераносіць увесь цяжар ваеннага часу. Хто гэтага хоча? Ніхто! Ніхто ў свеце гэтага не хоча. Але кіраўнікі некаторых краін, забыўшыся пра гэта, ашалелі наогул. Яны ў гэтай вайне думаюць перамагчы. Перамогі ў гэтай вайне не будзе. Прайграем усё. Таму мы не хочам вайны. Мы нававаліся. Мы хочам мірна жыць і працаваць».

Беларусь ніколі не стварала праблем сваім суседзям і іншым дзяржавам. І ніколі іх ствараць не будзем. Не толькі таму, што мы мірныя людзі, а таму, што нам гэта проста не трэба. Мы не збіраемся перадзяліць свет. Па-першае, нам гэта не трэба. Па-другое, мы на гэта не здольныя, не валодаем такім рэсурсам».

«ХОЧАШ МІРУ — РЫХТУЙСЯ ДА ВАЙНЫ»

«Ці павінны мы ва ўсёй гэтай сітуацыі рэагаваць і нарошчываць свае абарончыя магчымасці? Адказ відавочны. Хочаш міру — рыхтуйся да вайны...»

Але мы не жадаем вайны. Мір — гэта абсалютная каштоўнасць для беларусаў. І для яго захавання нам усім неабходна прыкласці намаганні.

Па-першае, захавачь адзінства грамадства і дзяржавы. **Краіна здольная эфектыўна супрацьстаяць агрэсіі, толькі калі яна маналітная.** Як мы ведаем, класічныя войны ўжо не вядуцца. У модзе — гібрыдныя, калі напад папярэднічаюць распальванне ўнутранага канфлікту, кібератакі, спробы паралізаваць сістэму дзяржаўнага кіравання, дэзарыентаваць грамадства. Менавіта гэтыя стадыі праходзілі перад актамі агрэсіі Югаславія, Ірак, Лівія. Па такім жа сцэнарый дзейнічаюць і супраць нас. Успомніце, менавіта на піку мяцяжу жніўня 2020 года паўстала пагроза рэальнага ваеннага ўварвання, рэальнай гарачай вайны...

Па-другое, **неабходна вывесці на якасна новы ўзровень сістэму забеспячэння нацыянальнай бяспекі, асабліва ў сферы абароны.** Павышаць аснашчанасць воінскіх часцей узбраеннем і тэхнікай, навукачэ асабовы

каля 300 тысяч чалавек будзе мабілізавана ў войску тэрытарыяльнай абароны, іх трэба ўзброіць уласнай зброяй і боепрыпасамі). Больш за тое, мы замахнуліся на самае сучаснае ўзбраенне, у тым ліку ракетнае, у тым ліку з дапамогай нашых саюзнікаў.

Па-трэцяе, **трэба больш актыўна развіваць узаемадзеянне з Расіяй і іншымі нашымі саюзнікамі па АДКБ.** Прыклад Казаштана паказаў, наколькі апэратыўна АДКБ можа рэагаваць на пагрозы бяспекцы на еўразійскай прасторы... Сілы калектыўнай бяспекі сталі ключавым фактарам стабілізацыі абстаноўкі. Новая Ваенная дактрына Саюзнай дзяржавы істотна ўзмоцніць гарантыі міру ў нашым рэгіёне....

Трэба заўсёды памятаць, што мы — міратворцы. Не раз удзельнічалі ва ўрэгуляванні канфліктаў на постсавецкай прасторы, прапаноўвалі ўсе наяўныя рэсурсы, каб звесці за сталом перагавораў Арменію і Азербайджан (памятаеце, мінскі фармат), бакі супрацьстаяння ў канфлікце на ўсходзе Украіны, карпатліва выбудоввалі архітэктару пояса добрасуседства.

Беларуская ініцыятыва аб запуску новага перагаворнага працэсу «Хельсінкі-2», у прасоўванне якой было ўкладзена шмат намаганняў, ужо падхоплена еўрапейскімі палітыкамі. Аднак яе аўтарства на Захадзе сарамліва замоўчваюцца. Гасподзь з вамі. Мы вам аддадзім бясплатна гэтую ініцыятыву. Галоўнае, каб яна была рэалізавана.

Мы былі донорам стабільнасці і міру ў рэгіёне. Але ў 2020-м з нас пачалі ляпіць агрэсара. На што? Каму гэта трэба было тады і трэба зараз? Захад зрабіў усё, каб Беларусь перастала быць крыніцай міру ў гэтым рэгіёне. Таму нас не трэба папракаць тым, што адбываецца. Вы гэтага хацелі. **Нягледзячы ні на што, мы будзем настойлівымі і паслядоўнымі на шляху да міру.** Бо калі разгарыцца канфлікт, ён не зможа застацца лакальным — будзе палаць увесь рэгіён».

«ЧАРГОВАЯ ПРАВЕРКА НА ТРЫВАЛАСЦЬ»

«Характэрнай рысай сучасных гібрыдных атак з'яўляецца правакаванне каскаду штучных крызісаў. **Сітуацыя з мігрантамі каля нашай заходняй граніцы — чарговая праверка на трываласць.** А яшчэ раней больш дробная правакацыя з самалётам, чым яна скончылася — вы ведаеце. Калі глядзець глабальна, так зваанае вялікае перасяленне народаў — не што іншае, як эфект бумеранга, справакаваны варварскімі дзеяннямі заходніх палітыкаў на Усходзе. Людзі пабеглі ад войн, голаду і разрухі, пачалі шукаць будучыню для сваіх дзяцей. Успомніце зыход бежанцаў у Еўропу ў 2015 годзе. І зараз яны ідуць праз Турцыю, Грэцыю, Італію, Балканы, тонуць у Міжземным моры і Ла-Маншы. Захад даў мільёнам людзей ілжывую надзею, а ў выніку пабудаваў заслон на шляхі ўз'яднання сем'яў. Колькі за гэтым цынізмам на граніцы паламаных лёсаў і чалавечых жыццяў...»

Ніякія загароджы не стрымаюць маштабных плыняў мігрантаў, паколькі праблема застаецца не вырашанай у карані. І Беларусь — усяго толькі транзітны пункт у гэтых траекторыях.

Міграцыйны крызіс агаліў нежаданне нашых заходніх суседзяў дамаўляцца, слухаць разумныя довады. І ў сваёй жорсткасці яны перасягнулі варварытэт Сярэднявечча. Іх праславуць прыярытэт праваў чалавека аказаўся ўсяго толькі пыхлівай рыторыкай.

Беларусь, наадварот, прадэманстравалі свету сапраўднае чалавечыя якасці. Далі часовы прытулак на граніцы, накармілі і не далі змерзнуць. Нашы пагранічнікі праявілі вытрымку і не паддаліся на правакацыі. Мы ўсведамляем спецыфіку гібрыднага ўздзеяння і разумеем, што дадзеныя інцыдэнт не апошні.

Прыклад Беларусі сведчыць аб неабходнасці выбудоввання прававой і гуманітарнай асновы для вырашэння такіх крызісаў. Гэта трагедыя народаў Усходу, выпрабаванне для заходняга грамадства і яго каштоўнасцяў, хоць бы дэклараваных, праверка на чалавечнасць».

«САНКЦЫІ — ГЭТА ІНКВІЗІЦЫЯ НАШАГА ЧАСУ»

«Яшчэ адзін фронт атакі на Беларусь — санкцыі. Не думайце, што гэта выклік толькі для нас. Гэта сусветная тэндэнцыя, трэнд, фактычна тэхналогія глабальнай экспансіі. **Санкцыі — традыцыйная практыка сусветнага манапаліста: ЗША і іх саюзніка —**

Еўрапейскага саюза. Менавіта такім чынам заўсёды спрабавалі вырашаць пытанні з канкурэнтамі. Так яны змагаюцца супраць Кітая, Расіі, Ірана, Венесуэлы, Сірыі, а зараз і Беларусі. Сёння паўсвету ахоплены іх санкцыямі. Атакуючы нас, спрабуюць выціснуць з рынку нашы флагманы прамысловасці.

Санкцыі пачынаюць выкарыстоўваць як элемент гібрыднай вайны. Па сутнасці, выбудовваюць алгарытм: санкцыі — унутрынашы мяч — ваеннае ўварванне.

Вынайшлі модны тэрмін «разумныя санкцыі». Нібыта яны ўздзейнічаюць выбарча — толькі на ўладу. Насамрэч Захад метадычна і цынічна намацуе болейшыя кропкі эканомікі, прамодзіць сапраўдныя антыгуманныя эксперыменты. У канчатковым выніку пакутуюць людзі.

Наша ацэнка такіх дзеянняў катэгарычная. **Санкцыі — гэта інквізіцыя нашага часу, не прыкрытае парушэнне нормаў міжнароднага права.** Аднавадзін пазіцыя замацавана ў рашэнні беларускага Канстытуцыйнага Суда, і мы будзем з гэтага зыходзіць. **А тыя так званыя суайчыннікі, якія заклікаюць да санкцый, здзяйсняюць злачынства супраць дзяржавы і ўласнага народа. І яны за гэта адкажуць паводле закона, дзе б ні знаходзіліся.**

Захад дабіўся зваротнага эфекту — рашуча настроіў супраць сябе нашых грамадзян, нават тых, якія верылі ў яго. Маштабныя сацыялагічныя даследаванні, праведзеныя летась, паказалі, што грамадства не прымае дыктату звонку, рашуча не прымае такія спосабы ўздзеяння. А за ўведзеныя санкцыі супраць Беларусі якраз і выступаюць праславутыя «тры прызэнты». **Людзі ведаюць, што дзяржава заўсёды іх абароніць. Так і будзе.** Зробім усё, каб прасты чалавек не адчуў на сабе негатыўных наступстваў знешняга ціску. Гэта найважнейшая задача, якая застаўлена перад нашым урадам.

Рэакцыя на санкцыі можа быць толькі адна — мабілізацыя, пошук новых магчымасцяў для развіцця. Іншага не дадзена. І мы гэтыя новыя кропкі выявілі. За кароткі перыяд станаўлення мы змаглі пабудаваць экспертна арыентаваную эканоміку. Няўжо нехта думае, што Беларусь не зможа ў яшчэ большым аб'ёме асвоіць азіяцкія, афрыканскія, паўднёваамерыканскія і іншыя рынкі далёкай дугі? Тым больш таго, што мы вырабляем, у тым ліку харчавання, катастрофічна не хапае ў свеце. Дынаміка тавараабароту з Кітаем і іншымі краінамі гэтых рэгіёнаў — на гэта адказ».

«ПАНДЭМІЯ ВЫРАЗНА ПРАДЭМАНСТРАВАЛА БЕЗАЛЬТЭРНАТЫЎНАСЦЬ МОЦНАЙ ДЗЯРЖАВЫ»

«Сёння каранавірус стаў з'явай кіраванай, два з лішнім гады таму я вам пра гэта казаў, што такое будзе. У яго з'явіліся свае бенефіцыяры. Мільярдэры ва ўсім свеце значна нарасцілі багацце, прыкметна павялічыўся рызур'ю паміж вельмі багатымі і астатнім насельніцтвам. Багатыя сталі яшчэ багацейшымі, а бедныя — яшчэ бяднейшымі. Па звестках Давоскага форуму, найбольшы прыбытак атрымалі ўласнікі вытворчасцяў ІТ-індустрыі і фармакалогіі. Цяпер гэта звязаныя бізнесы. Іншымі словамі, загналі ўсіх па дамах, далі гаджэты, падмянілі рэальнасць метасусветам і шпігуюць лекамі. Хіба гэта маяфія адмовіцца ад трываласці свайго прыбытку? Таму і далей нагнятае паніку, а вакцыны становяцца элементам вялікай палітыкі.

На Захадзе разгарнуліся сапраўдныя вакцынныя войны. «Спадарожнік V» не прызнаюць, да «Сінафарм» ставяцца насцярожана, адначасова навязваюць уласны прадукт — «Пфайзер». А па факце дзеляць рынкі і сартуюць людзей.

Пандэмія выразна прадэманстравала безальтэратыўнасць моцнай дзяржавы ў барацьбе з крызісам і яго наступствамі. Беларусь не паддалася штучна раздзьмутай масавай істэрыі. Не спыніла эканоміку, не закрыла межы, не паспадыявалася выключна на знешнюю дапамогу.

Наша перавага стала эфектыўнай сістэмай аховы здароўя, якую мы бералі як зрэнку вока. Вось ён, прыклад таго, што мы, атрымаўшы незалежную краіну, пакінулі ўсё найлепшае з таго, што было. Гэта не мы такія героі, стварылі такую сістэму аховы здароўя. **Нам хапіла розуму захаваць усё лепшае, што было за савецкім**

Фота БелТА

заць на ўсе пытанні. Дык будзе вайна ці не? Так, яна будзе. Але толькі ў двух выпадках.

Адзін з іх — калі супраць Беларусі будзе ўчынена прамая агрэсія і развязацца гарачая вайна. Мы ўсе як адзін і нават тыя, хто не хоча, станем на абарону нашай зямлі і нашай Айчыны. Стагоддзямі наш народ змагаўся за сваю зямлю, незалежнасць і суверэннітэт. Мы дабіліся гэтай незалежнасці. Сёння момант, калі трэба гэту незалежнасць абараніць.

Другая падстава для вайны і ўдзелу ў ёй Беларусі — магчымае напаўзенне на саюзніка — Расію. Тады Беларусь падключыцца да абароны Расіі ў рамках саюзных дамоўленасцяў.

Хачу адказаць калектыўнаму Захаду, ці будучы войскі на тэрыторыі Беларусі. Для іх гэта пытанне вельмі важнае. Калі на нашу краіну будзе ўчынена агрэсія, тут будучы сотні тысяч расійскіх войскаў, якія з сотнямі тысяч беларусаў будучы адстойваць гэту свяшчэнную зямлю.

Але беларусы не прымаюць войнаў і ніколі не будуць іх ініцыяваць. Як чалавек, які ведае цану наймаверна цяжкага жыцця (такіх у зале нямала), хачу сказаць: мы катэгарычна не прымаем вайну. Вайна — гэта вельмі дрэнна, гэта страшна. Жыццё сёння зусім іншае, чым у

склад войскаў сучасным метадам і спосабам адбіцця пагроз, развіваць тэрытарыяльную абарону...

ДА ВАС, БЕЛАРУСКІ НАРОД, МАЁ ПЕРШАЕ ПЫТАННЕ. АЛЕ НЕ САМАЕ ГАЛОЎНАЕ. ЦІ ГАТОВЫЯ ВЫ, БЕЛАРУСЫ, ПЛАЦІЦЬ ЗА УЛАСНУЮ АБОРОНУ, ЗА УЛАСНУЮ ДЗЯРЖАВУ? ПАДУМАЙЦЕ НАД ГЭТЫМ.

Наша армія кампактная, манеўраная, баяздольная. Яе моц будзем умацоўваць. Ракетная вытворчасць, стварэнне беспілотнай авіяцыі, стралковай зброі і боепрыпасаў, сучасных сродкаў сувязі і аўтаматызацыі, ваеннай оптыкі і іншай прадукцыі беларускага ваенпрама ўжо пастаўлены на паток... Калі Беларусь не будзе мець і не будзе ўмець вырабляць элементарнае ўзбраенне і боепрыпасы, спадзеючыся на тое, што яго можна будзе недзе купіць ці нехта яго падарыць, гэта нясе вялікую рызыку. Таму пастаўлена задача: вырабляць усё неабходнае для абароны нашай Айчыны, для Узброеных Сіл і тэрытарыяльнай абароны (гэта вельмі важна: